

Sygn. akt II Ka 572/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 października 2015 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Mariola Krajewska - Sińczuk
Protokolant:	st. skr. sąd. Marzena Głuchowska

po rozpoznaniu w dniu 30 października 2015 r.

sprawy **Z. Ś.**

obwinionego o wykroczenie z art. 120 §1 kw

na skutek apelacji, wniesionej przez obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Garwolinie

z dnia 25 czerwca 2015 r. sygn. akt II W 41/14

zaskarżony wyrok uchyla i na podstawie art. 5§1 pkt 4 kpw w zw. z art. 45§1 kw postępowanie w sprawie Z. Ś. umarza wobec przedawnienia karalności wykroczenia; stwierdza, że koszty procesu w sprawie ponosi Skarb Państwa.

Sygn. akt II Ka 572/15

UZASADNIENIE

Z. Ś. został obwiniony o to, że w dniu 17 sierpnia 2013 r. w m. W. gm. Ż. pow. (...) woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z W. W. z działki leśnej stanowiącej własność K. Ł. dokonał wyrębu w celu przywłaszczenia 1 sztuki drzewa sosnowego o wartości 285,85 PLN na szkodę K. Ł.,

tj. o wykroczenie z art. 120 § 1 kw

Sąd Rejonowy w Garwolinie wyrokiem z dnia 25 czerwca 2015 r., sygn. akt II W 41/14:

1. obwinionego Z. Ś. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za ten czyn na podstawie art. 120 § 1 kw w zw. z art. 20 § 1 kw i art. 21 § 1 kw wymierzył obwinionemu karę 1 /jednego/ miesiąca ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieopłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 /czterdziestu/ godzin w stosunku miesięcznym;
2. na podstawie art. 120 § 3 kw orzekł od obwinionego nawiązkę w wysokości podwójnej wartości wyrąbanego drzewa, tj. w kwocie 571,70 zł /pięciuset siedemdziesięciu jeden złotych siedemdziesięciu groszy/ na rzecz pokrzywdzonego K. Ł.;
3. zwolnił obwinionego od ponoszenia kosztów postępowania, którymi obciążył Skarb Państwa.

Apelację od przedstawionego wyżej wyroku wniósł obwiniony Z. Ś., polemizując z ustaleniami poczynionymi przez Sąd Rejonowy w Garwolinie oraz wyrażając swoje głębokie niezadowolenie z treści zapadłego orzeczenia. Jednocześnie wskazać należy, iż zaskarżając wyrok Sądu I instancji, Z. Ś. nie wskazał właściwie konkretnych zarzutów apelacyjnych określonych w art. 438 kpk, mających zastosowanie do postępowania w sprawach o wykroczenia na podstawie art. 109 § 2 kpw.

Podnosząc powyższe, obwiniony wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie go od zarzucanego mu czynu.

Na rozprawie odwoławczej obwiniony również wniósł o zmianę wyroku i uniewinnienie.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja obwinionego okazała się o tyle zasadna, o ile doprowadziła do umorzenia postępowania w sprawie Z. Ś. wobec przedawnienia karalności wykroczenia. Wskazać należy, iż w dacie wydania wyroku przez Sąd I instancji oraz w dacie wniesienia przez obwinionego środka odwoławczego od tego wyroku, tj. w dniu 20 lipca 2015 r. (data prezentaty Biura Podawczego Sądu Okręgowego w Siedlcach) karalność wykroczenia jeszcze nie nastąpiła.

Wobec faktu, iż do popełnienia czynu przypisanego Z. Ś. doszło w dniu 17 sierpnia 2013 r., zaś postępowanie w stosunku do jego osoby wszczęto w dniu 27 grudnia 2013 r. (k. 45), przyjęć należało, że karalność przypisanego mu wykroczenia ustała z końcem dnia 17 sierpnia 2015 r., albowiem z upływem tegoż dnia upłynęło 2 lata od popełnienia tego czynu (art. 45 § 1 kw).

W tym stanie rzeczy, w związku z okolicznością, iż doszło do zaistnienia negatywnej przesłanki procesowej w postaci przedawnienia orzekania (art. 5 § 1 pkt 4 kpw), stanowiącej zarazem bezwzględną przyczynę odwoławczą z art. 104 § 1 pkt 7 kpw, Sąd Okręgowy umorzył postępowanie w sprawie, zaś na podstawie art. 118 § 2 kpw stwierdził, że koszty procesu w tejże sprawie ponosi Skarb Państwa. Powyższe sprawiło, że bezprzedmiotowym stało się poddanie analizie argumentacji wysuniętej przez apelującego.

Z tych wszystkich względów Sąd Okręgowy orzekł, jak w wyroku.